

KÄK^{2/97}

Savo-Karjalainen osakunta esittäytyy

Piäkirjotus

Syksy kellastaa piakkoin puista lehdet ja grafiitti harmauttaa luentolehtiöt. Tässä vaiheessa vuotta onkin taas hyvä muistella, että mikäs se Savo-Karjalainen Osakunta oikein olikaan ja informoida samalla asiasta myös uusia opiskelijoita, joille näin lausuttakoon tervetuloitus yliopistoelemaan. Opiskelusta kannattanee ottaa kaikki mahdollinen irti kaikilla mahdollisilla tavoilla ja opiskelijakulttuuriin olennaisena osana kuuluva opiskelijajärjestötoiminta on ehdottomasti kokemisen arvoinen asia, jonka antamaa järjestökokemusta ei tulisi vähätellä, vaikka nykyisin siitä ei enää saakaan opintoviikkoja. Vaan eipä enää jaaritella vaan siirrytään esittelemään SKO:ta ja sen toimintaa.

Sisälmykset

Piäkirjotus	
Perttu Keinänen	0
Mikä on osakunta?	
Anu Jokela	1
Osakunnan toimintaa	
Juha Heinänen	3
Osakuntaan liittyminen	
Anu Jokela	5
Mitä hyötyä on osakunnasta?	
Anu Forss ja Perttu Keinänen	6
Menneiden muisteloita	
Anu Jokela	7
Kesäpäivät Punkaharjulla	
Perttu Keinänen	9

Toimituskunta:Päätoimittaja: Perttu Keinänen, Anu Jokela, Anu Forss, Juha Heinänen, valokuvat: Timo Raunio ja SKO
Julkaisija: Savo-Karjalainen Osakunta ry, Rehtorinpellonkatu 4-6 B 20500 TURKU
puh. (02) 2328391 E-mail sko@utu.fi
WWW <http://org.utu.fi/tyyala/sko>
Painopaikka: Unipaps **Painos:** 750 kpl
ISSN 0786-0315

Mikä on osakunta?

Sana osakunta herättää ainakin ensimmäisen polven opiskelijoissa ihmetystä ja kummastusta. Mikä ihme on se sellainen osakunta, josta kaikki eivät ole kuulleet edes mainittavan. Liittyykö se jotenkin opiskeluun itseensä vai onko se jokin harrastejuttu? Toisen ja kolmannen sukupolven opiskelijat saattavat olla aiheen suhteen hieman viisaampia: "eikös se äiti jotain osakunnista maininnut?", "eikös se ole jokin muinaisjäänne?" ja "ei kai niitä nyt enää ole olemassa?".

Osakunnat on kieltämättä vanha juttu. Jos nyt ei aivan "jo muinaisista roomalaisista" periytyvä, niin ainakin keskiaikaisesta yliopistolaitoksesta. Kyseessä oli tuolloin järjestelmä, jonka tarkoituksena oli helpottaa vieraaseen maahan opiskelemaan tulleiden elämää liittämällä samoista maista tulleita opiskelijoita yhteen. Tämä perinne siirtyi vuosisadan alkupuolella myös Helsinkiin, jonne maakunnista tulleet opiskelijat perustivat osakuntia lähtömaakuntiensa mukaan. Sieltä löytyvät niin Savolainen kuin Karjalainenkin osakunta. Sama periaate jatkui myös kaksikymmentäluvun alussa perustetussa Turun Yliopistossa, jossa opiskelijat muodostivat omat osakuntansa. Yksi toisensa jälkeen syntyivät Savo-Karjalainen,

Satakuntalais-Hämäläinen, Pohjalainen ja Varsinaissuomalainen osakunta. Eli kohtalaisen vanhasta jutusta on kysymys. Savo-Karjalainen Osakuntakin on jo 70-vuotisjuhlansa viettänyt.

Mutta että kyseessä olisi muinaisjäänne? Enpä usko. Tietysti näin vanhalla yhteisöllä on omat perinteensä ja tapansa, jotka välillä voivat olla varsin hitaita muuttumaan. Akateemiset juhlat, joita osakunnissakin vietetään, on yksi osoitus tällaisesta vuodesta toiseen jatkuvasta perinteestä. Meidän mielestämme on kuitenkin vain mukavaa, että edes jotain säilyy muistuttamassa meitä edeltäneistä sukupolvista. Osakunta on kuitenkin elävä yhteisö, johon kukin uusi jäsen tuo aina hitusen jotain uutta. Niinpä emme ole päässeet jäykistymään fossiiliksi, joka on valmis karrättäväksi museoon, vaan olemme vireä, aikaansa seuraava opiskelijajärjestö.

Millainen opiskelijajärjestö osakunta sitten on? Emme ole minkään alan tai oppiaineen järjestö, jossa tapaisit vain oman alasi ihmisiä. Me olemme kaikille opiskelijoille tarkoitettu yhdistys, joten meillä saat tavata ihmisiä kaikilta aloilta. Vain meillä voit kuulla historiijoitsijan ja fyysikon väittelemässä päivän polttavista kysymyksistä. Osakunta ei myöskään enää ole vain yhden alueen ihmisille tarkoitettu suljettu kerho, vaan siihen voi liittyä tulipa sitten mistä päin Suomea tahansa. Liittymisesi esteenä ei siis ole se, että olet Lapin perukoilta, etkä ole lttä-Suomessa päin koskaan käynytäkään. Mukaan vain!

Osakunta on siis jotain muuta kuin ainejärjestö. Onko se sitten harrasteyhdistys? Sekään ei oikein kuvaa osakuntaa. Toki meilläkin voi harrastaa kaikennäköistä, tai voit ottaa osakuntailun harrastukseksi. Meihin liittyminen ei kuitenkaan vaadi minkäänlaista etukäteisosaamista, eikä osakunnan porukoissa roikkuminen sekään ole erityistä taitoa vaativaa. Ainoa vaatimus osakuntalaiselle on, että hän nauttii yhdessäolosta ja mitä erilaisempien juttujen tekemisestä kaikenlaisten ihmisten kanssa. Osakunnssa on siis kyse sosiaalisesta kanssakäymisestä. Osakunta on pakka, jossa voit

rentoutua opiskelijujen painaessa päälle tai johon voit tulla notkumaan paremman tekemisen puutteessa. Meiltä löydät aina seuraa oli kyse sitten shakkipelistä, publi-illasta tai kiihkeästä väittelystä.

Osakunta on siis yhteisö, jossa yhdistyvät hienoimmat akateemiset perinteet mitä monipuolisimpaan yhdessäoloon. Mikäli kaipaat elämältä muutakin kuin pelkkää opiskelua ja mikäli haluat ystäväpiiriisi ihmisiä oman alasi ulkopuoleltakin, on osakunta sinulle tarkoitettu. Ja jotta osakunta jatkaisi uljaana ensi vuosituhannelekin, tarvitsee se yhä uusia opiskelijasukupolvia luomaan uusia osakuntaperinteitä ja ylläpitämään vanhoja. Tule siis rohkeasti ottamaan tarkemmin selvää siitä, mikä ja mitä osakunta on. Tämän lehden tarkoituksena on auttaa sinua alkuun, mutta parhaiten pääset asiasta perille tulemalla itse paikan päälle. Tervetuloa!

Osakunnan toimintaa

Arkipäivisin osakuntalaiset kokoontuvat punaisen pöydän ääreen päivystykseen kahdentoista ja kahden välillä. Päivystyksessä juodaan kahvia (tai teetä) päivystäjän tuoman pullan kera ja parannetaan maailmaa. Maailmanparannus sujuu hiukan ainejärjestöstä poikkeavissa merkeissä, koska osakunnassa on läsnä eri alojen opiskelijoita. Se on myös erinomainen paikka paeta opiskeluelämän tyllyyttä ja suoritushakuisuutta.

Syyskauden suurin tapahtuma on seniorijuhlat 22.11. Silloin syödään kala- ja lanttukukkoa jotta napa rutisee ja lauletaan ääni käheäksi. Samassa tilaisuudessa kokousta myös Kulinaarinen Tiedekunta, Turun yliopiston seitsemäs tiedekunta.

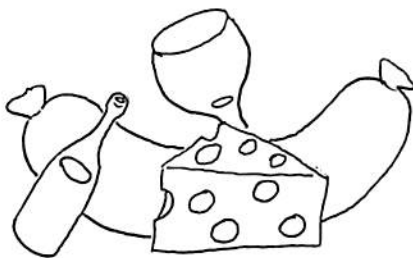
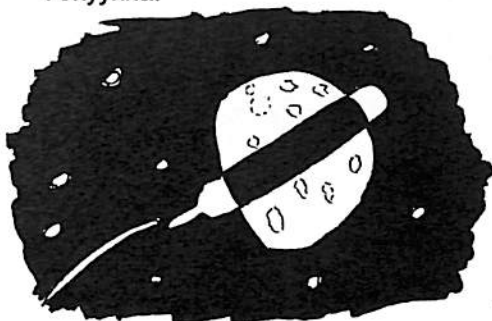

Yleensä tammikuussa on käyty levittämässä osakuntasanomaa maakunnan abien keskuuteen. Näissä merkeissä on käyty mm. Kuopiossa ja Lappeenrannassa.

Kevätkauden ensimmäinen suuri tapaus on SKO-Open, Turun korkeakoulujen opiskelijajärjestöjen välinen kyykkäturnaus. Säästä riippuen kisaa on käyty milloin jäällä, milloin lumisella asfaltilla, milloin nilkkoja myöten mudassa. Ei tarvitse olla osakuntalainen päästäkseen osallistumaan, mutta jos haluaa osallistua järjestelyihin osakuntalaisuus nostaa suuresti mahdollisuuksia.

Keväällä on myös osakuntavuoden huippu - vuosijuhlat. Tällöin on tilaisuus kaivaa pitkä iltapuku tai frakki naftaliinista ja laittautua kerrankin hienoksi. Juhlaan kuuluu hyvä illallinen, mielenkiintoinen juhlapuhe, laulua, viiniä ja viimein niskoja raastavat jatkot, joiden näytelmät ovat olleet vuosi toisensa jälkeen mahtavampia speaktaakkeleita.

Kevään korvalla on toinen pienimuotoisempi kyykkäturnaus, jo lähes legendaariseksi muodostunut Yökyykkä.

Yleensä noin elokuun puolessavälissä on vierailtu jossain maakuntien maalaiskunnassa pelaamassa kyykkää ja tutustumassa paikalliseen arkeen.

Näiden vuotuisten ja säännöllisten tapahtumien lisäksi osakunnassa kokoontuu säännöllisen epäsäännöllisesti liuta erilaisia kerhoja.

Chevaliers de la Tableau Rouge, Punaisen Pöydän Ritarit, Osakunnan punaviinikerho on näistä ehkä arvokkain. Yksi Suomen vanhimpia vielä toimivia viinikerhoja, se on omistautunut punaviinien kiehtovalle maailmalle.

Naistenkerhossa emme toki vain juorua, vaan juomme kriittisesti arvioiden valkoviinejä ja syömme herkkuja, joita kulloinkin emäntämme on loitoinut. Kokoontuu sunnuntai-iltaisin jonkun jäsenen kotona.

Miestenkerho taas on omistautunut olut- ja makkarakulttuurin vaalimiseen. Välillä yhdistämme huimapäisesti saunomisen em. aktiviteetteihin.

Ehkä kuriositeettina on myös mainittava osakunnan vaihtelevalla vilkkauksella toimiva tikkakerho Silmipasko.

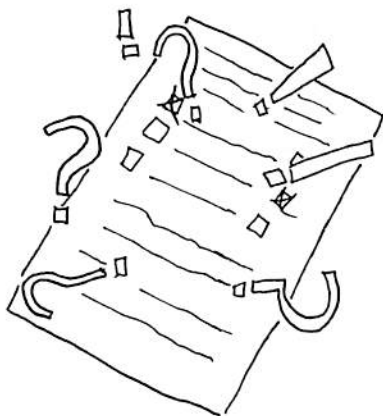
Näiden lisäksi osakuntalaiset harrastavat yhdessä mm. laulua, kyykänpeluuta, videoiden katsomista yötä myöten ja mitä kulloinkin hallituksen viisaus ja osakuntalaisten oma aloitteellisuus aikaansaapi.

Osakuntaan liittyminen

Osakuntaan liittyminen on äärettömän helppo juttu. Kun olet tullut siihen tulokseen, että osakuntailu on sinun juttusi, tarvitsee sinun seurata vain muutamaa helppoa askelta.

Ensimmäinen asia, joka sinun tulee huomioida, on varata hetki vapaata jonain arkipäivänä kello 12-14 välillä. Mikäli sinulla on aikaa, voit suorittaa rauhassa seuraavat askeleet, kiireinen voi koettaa tehdä ne nopeammin. Kun olet varmistanut ajan riittämisen, etsiydy vapaavalintaista reittiä Yo-talo B:n eteen. Kartan ovelle, jonka yläpuolella lukee S-Osis, löydät toisaalta tästä lehdestä. Sen avulla paikkoja tuntemattomankin luulisi pääsevän perille.

Kun olet löytänyt oikean oven, on seuraava askeleesi astua siitä sisään. Älä anna pimeän eteisen

pelottaa itseäsi, äläkä turhaan vilkuile oikealla näkyvää ovea. Kävele sen sijaan kulman ohi oikealle, läpi (toivottavasti avoimista) pariovista halki angstisen näköisen salin ohi kaljatiskin kohti salin perällä näkyvää ovea, jossa lukee isoin kirjaimin SKO. Mikäli olet ajoittanut tulosi oikein, on ovi kutsuvasti auki odottaen tuloasi.

Tämän jälkeen seuraa ehkä rohkeutta vaativin vaihe. Sinun täytyy kavuta oven takaa löytyvät korkeat portaat kohti meluisaa toimistoa. Mikäli tämän uroteon pystyt suorittamaan, löytyy sinusta varmasti sisua selviytyä myös seuraavasta vaiheesta. Sinun tulisi nimittäin saada toimisto sen verran hiljaiseksi, että saisit asiiasi tuotua julki. Tämä vaihe saattaa portaiden kapuamisen jälkeen tuntua helpolta - ainakin hetken. Tämän vaiheen suorittamiseen auttaakin reippaasti lausuttu "haluaisin liittyä osakuntaan" tai jokin muu vastaava lausahdus. Saatuasi huomiomme, huolehtivat muut liittymisestä puolestasi. (Tässä vaiheessa asiat tavallaan riistäytyvät käsistäsi ja

sinut liitetään jäseneksemme ennen kuin edes sitä huomaat.)

Eteesi kiikutetaan - mahdollisen kahvikupillisen lisäksi - jäsenanomuskaavake. Sen kysymykset ovat aika helppoja, nimi osoite ja sen sellaista. Hankalin kysymys, hyväksymistä puoltava seikka, on jätetty viimeiseksi. Älä anna sen säikäyttää itseäsi, kyllä sinut hyväksytään ilman puoltavia seikkojakin. Mutta koska tämän kohdan vastaukset piristävät usein hallituksen kokouksia, olisi mukavaa, jos keksisit myös siihen jotain.

Jäsenanomuksen täytön jälkeen eteesi raahataan matrikkelikirja ja saat kirjautua niiden osakuntalaisten jatkoksi, jotka sinua ennen ovat nimensä siihen kirjaan kirjoittaneet. Sillä välin, kun täytät matrikkelia, kirjoittaa joku sinulle jäsenkorttia, josta sinut virallisesti tunnistaa osakuntamme jäseneksi, jos joku sitä sattuisi kysymään. Saadessasi jäsenkortin, voit samalla maksaa 20 mk:n jäsenmaksun, jolla sinut liitetään eliniäksesi osakuntaamme.

Tämän jälkeen ovat muodollisuudet ohi ja sinut on liitetty osakuntaan. Hallitus vielä seuraavassa kokouksessa vahvistaa liittymisesi, mutta siitä sinun ei enää tarvitse huolehtia. Istu sinä vain mukavasti sohvaan ja nauti toinen kuppi kahvia - halpaan 2 mk:n jäsenhintaan.

Mitä hyötyä on osakuntaan liittymisestä?

Mitä hyötyä osakuntaan liittymisestä sitten onkaan? Mietimme tätä asiaa KÄK lehden toimitustalkoissa joukolla ja saimme kasaan seuraavanlaisia hyötyjä.

-Ensimmäiseksi tuli mieleen, että osakunta on monitieteinen yhteisö. Tämä tarkoittaa sitä, että aktiviteeteissamme tapaa ihmisiä monilta, jos ei kaikilta, tieteen haaroilta. Tämä rikastuttaa erityisesti

päivystyskeskustelujamme tuomalla mukaan erilaisia näkökantoja. Tästä poikkitieteellisestä sopasta onkin ponnistanut useita yhteisö- ja yhdyskunta-aktiiveja vaikuttamaan TYY:n ja ehkäpä lopulta koko kansakunnan asioihin.

-Seuraavaksi tulee mieleen, että osakunta tarjoaa päivittäistä toimintaa. Kahville voi päivystykseen tulla silloin kuin kerkeää tai se sattuu miellyttämään. Viikonlopuiksikin ollaan usein keksitty jotain tapahtumia.

-SKO:ssa on myös edelleen aistittavissa satunnaisesti itäsuomalainen pohjavire, joka voi helpottaa imigranttien sopeutumista natiivien joukkoon.

-SKO:n bilekulttuurin hyviä puolia on bileiden monimuotoisuus. Tarjolla on tavallisia satunnaisbileitä toimistolla ja jäseniemme kotona sekä parempia akateemisia iltapukujuhlia. Näissä onkin hyvä

mahdollisuus tavoittaa tuulahduksia vanhasta ylioppilaskulttuurista.

-Osakuntamme toimistolla voi lähes asua, vaikka SKO:lla ei olekaan tarjota majoitusmahdollisuuksia, kuten pääkaupunkiseudun rikkaammilla sukulaisillaan.

-Satunnaisesti voi osakunnan kautta saada töitä S-Osiksella narikasta, ovelta tai kaljatiskiltä.

-Toimiston kolme sohvaa, iso pyöreä pöytä, tietoliikenneyhteys, TV, radio, kirjoituskoneet, kahvin ja teen keittimet sekä jääkaapit tarjoavat työkalut rauhaan lonnimiseen tai kiivaaseen työskentelyyn.

-Osakunnassa luodaan myös sosiaalisia kontakteja ja saadaan kavereita. Satunnaisesti syntyy tietysti näkemuserojakin mutta niistä selvittäään savolaisella lupsakkuudella.

-Kulttuuritarjontaakin tutustutaan akselilla Vagner-Mustanäkärivalkkari.

-Päivystyskahvituksessa mahdollisesta saava henkinen liennyys on myös ehdottomasti mainitsemisen arvoinen asia.

Osakunnassa tapahtui

Syksyn koittaessa ja suunniteltaessa alkavan lukukauden kalenteria tulee ihmetelleeksi, miksi viime vuodeksi asetettu opintoviikkotavoite ei toteutunutkaan. Ennen kuin ryntää syyttämään proffaa epäreiluista tenttiarvosteluista, olisi ehkä syytä vilkaista kevään osakuntakalenteria. Syy vähiin opintoviikkoihin voi yksinkertaisesti olla SKO:n vilkas kevät. Mikäli olet ollut aktiivinen osakuntalainen, on keväällä ollut hyvin vähän viikkoja, jolloin sinulle ei olisi ollut jotain tekemistä.

Toiminnan, ja samalla opintoviikkojen katoamisen, alkuun pääsi heti tammikuussa. Tällöin pidettiin osakunnan talvipäivät Lappeenrannassa. Tämän jälkeen onkin vain kaksi kokonaista viikkoa, jolloin ei osakunnan kalenteriin ole merkitty muuta kuin bändi-iltoja. Eli heti tammikuusta alkaen oli

osakunnan säännöllinen toiminta vilkasta. Myyjäisiä oli keväällä kolmet, mikä ainakin ahkerimmille aiheutti jonkin verran luennoilta poisjääntiä. Videoitit oli neljä kertaa, kahdesti täysimittaisena, jolloin perjantaiamuna saattoi olla varsin vaikea päästä ylös sängystä, saati sitten raahautua luennoille. Samoin neljä kertaa pidettiin naistenkerho ja pari kertaa miestenkerhokin, molemmat sunnuntaisin, joten mikäli ilta meni pitkään, oli maanantaina ehkä ilmassa lievää opiskeluhaluttomuutta.

Pitkäaikaisempaa osakunnalle omistautumista vaativat jokakeväiset SKO-Open ja vuosijuhlat. Ne ovat sellaisin välein toisistaan, että kun ensimmäisestä on selvitty, onkin jo aika keskittyä seuraavaan. Tällä kertaa ainakin vuosijuhlien yhteydessä ollut kulinaarisen tiedekunnan promotio aiheutti muutamille ylimääräistä päänvaivaa, unettomia öitä ja jälleen heikompa omistautumista opiskelulle.

Näiden säännöllisten toimintojen lisäksi olivat osakuntalaiset keksineet runsaasti erilaisia tapoja välttää turhan innokas opiskelu. Korkeakulttuurista edustivat esim. käynti teatterissa katsomassa Lumikuningatar ja tutustuminen Aboa Vetus & Ars Nova -museoon. Bilekulttuurin puolelle menevät sellaiset tapahtumat kuin sauna- ja lauluillat sekä vaakunabileet. Lisänsä kevään touhuihin toivat Käentekotalkoon, joissa kului useampikin viikonloppu. Ja jos ei osakunnassa luuhailu vielä riittänyt, oli mahdollista osallistua salin parantelutalkoisiin.

Näin kalenteria pintaakin raapaisemalla on helppo havaita, että osakunnan touhuissa on kulunut useampikin päivä ja yö. Ei siis ole ihme, ettei opintoviikkoja aivan kertynyt suunniteltua määrää. Mutta kuka sitä aina jaksaa opiskella? Unohtakaa siis hetkeksi puurtaminen ja tulkaa tekemään syksystä yhtä vauhdikas kuin kevätkin on ollut.

Katsaus viimeiseen: Kesäpäivät Punkaharjulla

Osakunnan kesäpäivät 1997 vietettiin 15.-17.8. Punkaharjulla. Loppujen lopuksi paikalle onnistui etsiytymään yhdeksän osakuntalaista, vaikkakin kunnansihteerin toimistoon ilmoitautui vain kuusi yhtäaikaan paikalle saapunutta. Pikaisen palaverin jälkeen etsiydimme läheiseen elintarvikeliikkeeseen hankkimaan illan saunamakkaroita ja muita sisäistettäviä objekteja. Koska matkustaminen oli vaatinut veronsa fyysisistä voimistamme, valitsimme kulkuneuvoksemme paikallisen vuokra-auton. Tällä kulkuneuvolla tulikin sitten liikuttua viikonlopun aikana useampaankin kertaan. Tuli myös koettua miltä tuntuu matkustaminen taksin takakontissa. Kunnan huvila paljastui 70-luvun alussa rakennetuksi kesämökiksi. Majoituimme, söimme, saunoimme, odottelimme puuttuvien jäseniemme saapumista ja läksimme tutustumaan kylän iltaelämään. Etukäteen mainostettu kylän menomesta olikin mennyt kiinni jo kymmeneltä, joten suunnistemme pelkoa tuntematta Punkero baariin natiivien sekaan. Meno oli sellaista, kuin linja-autoaseman baarin iltajatkeessa voisi olettaa olevankin: Jamppa Tuomista ja Eila Torvelaa. Viivymme paikalla sulkemiseen saakka, jonka jälkeen osa meistä suunnisti paikallisen nakkarin

jonoon nurkan taakse. Emme onnistuneet indusoimaan pienintäkään rähinän poikasta eivätkä nakkilan tuotteetkaan osoittautuneet pettymykseksi. Paluumatka majoitteeseen suoritettiin kävellen. Matkalla kohtasimme kunnan matkailusihteerin, jolta onnistuneesti hankittiin täydennyksiä varustukseen.

Seuraava päivä alkoi viululla suoritetulla herätyksellä. Tämä kiihdyttikin meidät reippaaseen toimintaan, joka sinkautti meidät kunnan esittelyn, sponsorilounaan, vesitorniin rakennetun näköalatornin ja takakontissa matkatun taksimatkan jälkeen metsäntutkimuskeskus Luston puuta käsitteleviin näyttelyihin. Luston saleissa vaellellessamme väkemme väsyi siinä määrin, että lämmin auringonpaiste, hiekkaranta, kaislikko ja laituri uuvutti väkemme lopullisesti. Pienen tasoittelun jälkeen onnistuimme kokoamaan hajonneet rivimme ja saimme otettua pakolliset yhteiskuvat. Illan

jatko-ohjelma muodostui edellisen illan toisinnoksi kaikin puolin, jopa kunnan matkailusihteerin täydennyksiä myöten. Sunnuntaiaamuna väkemme hajosi kotimatkaa varten kahteen joukkioon. Toiset jäivät vielä paikkakunnalle odottelemaan

iltapäivän yhteyksiä, kun taas pienempi joukkioimme suunnisti juna-asemalle ja sitä tietä Savonlinnaan. Odotellessamme jatkoyhteyttämme, ennätimme vielä tutustua paikkakunnan suurimpiin vetonauloihin, lörtsyihin ja Olavinlinnaan.

Kuinka löydät Savo-Karjalaisen osakunnan

Savo-Karjalainen osakunta ry
Yo-Talo 4-6 B
S-Osis